

[Pia Kjærsgaard]

nogle forslag, men Det Radikale Venstre ville ikke være med.

(Kort bemærkning).

Preben Møller Hansen (FK):

Hr. Niels Helveg Petersen har for vane at tale om et grumset flertal. Det er udtryk for foragt for vælgerbefolkningen. Det er vælgerbefolkningen, der har sin legitime ret til at vælge de repræsentanter, de ønsker, og ingen skal omtales som grumsede. Det er hæderlige danske folk, der ud fra en politisk overbevisning vælger de mennesker til Folketinget, som de ønsker. Jeg ved godt, at en hr. Niels Helveg Petersen hellere så, at dette folk ikke havde den ret, men den har de nu engang, det må man sige.

Så kom han med en bemærkning om, at Fælles Kurs optager en hel del af taletiden, og jeg må sige, at hr. Niels Helveg Petersen må have nogle gode meddelere, for han har været tre gange i denne folketingssal i de tre måneder, der har været åbent. Ellers optræder han alle mulige andre steder. Hvordan kan du så vide, hvad Fælles Kurs tager ordet til, og hvad de debatterer? Der må være nogen, der har fortalt det. Men én ting er sikkert: det er rigtigt, at Fælles Kurs er i denne sal, og at vi deltager livligt i enhver form for debat, fordi vi er valgt til at være med i den diskussion, som drejer sig om samfundsproblemerne. Vi vil ikke bare fise et eller andet sted hen og så få vores løn. Vi har den opfattelse, at det er i denne sal, man diskuterer og også former den politik, der skal gennemføres, men det har hr. Niels Helveg Petersen ikke forstået noget af endnu. Han er tilfreds med den position, han har, og så mener han, at han kan blive væk og bare komme i salen, når der er fjernsyn på.

Bjørn Westh (S):

Hr. Niels Helveg Petersen kritiserede, at man eventuelt ville gennemføre en forhøjelse af folkepensionen ved hjælp af Fremskridtspartiets stemmer her i salen. Jeg synes, han skal huske på, at den regering, vi har, er bragt til veje ved hjælp af Det Radikale Venstres og Fremskridtspartiets stemmer. Det er altså hr. Niels Helveg Petersen og fru Pia Kjærsgaard tilsammen, der har ansvaret for den regering, vi har, og det synes jeg hr. Niels Helveg Petersen skulde huske på.

I øvrigt vil jeg sige, at det var interessant, at statsministeren forleden dag fandt det nødvendigt at udsende en pressemeddelelse om, at regeringen vil nedsætte et udvalg, der skal se på landbrugets alvorlige problemer. Landbruget er ude i tovene, kunne man læse i statsministerens meddelelse.

Det var interessant, at Venstre ikke fandt anledning til overhovedet at omtale denne meddelelse fra Statsministeriet. Sandheden er jo, at vi har haft en borgerlig regering i godt fem år, og nu konstaterer regeringen altså, at landbruget er ude i tovene, og at der må gøres noget ved det nu.

Vi har i løbet af de fem år haft tre forskellige landbrugsministre fra partiet Venstre, og man skulle tro, at Venstre havde stor interesse for landbrugets forhold og vidste, hvad der skulle til, men hver gang der er kommet en ny landbrugsminister fra Venstre, har han eller hun efter få måneders arbejde besluttet sig for at nedsætte et embedsmandsudvalg til at finde ud af, hvad man dog skulle gøre ved dette landbrug.

Hr. Niels Anker Kofod nedsatte i sin tid en landbokommission, der arbejdede i to år med alle de problemer, der opregnes i statsministerens pressemeddelelse af 15. december 1987.

Fru Britta Schall Holberg nedsatte som landbrugsminister et strategiudvalg, der arbejdede inderligt med landbrugets problemer for at løse dem.

Så har vi nu fået den tredje Venstrelandbrugsminister i løbet af disse fem år, og nu har han så også fået nedsat sit udvalg, der skal kulegrave landbrugets problemer og komme med forslag til den borgerlige regering om, hvad man kan gøre for at løse problemerne i det landbrug, som man havde så meget forstand på, da der var en anden regering her i landet.

Jeg er enig i, at der er store problemer i landbruget, og det er ikke nogle problemer, vi skal kimse ad. Der er store gældsproblemer. Landbruget opgør det selv til, at de har 35 mia. kr. for meget i gæld, der er højt forrentet, og det er ikke nogen let opgave at løse det problem. Det er en stor opgave. Det er derfor ærgerligt, at regeringen i 1983 indædt modarbejdede et forslag, der lå på regeringens bord, om en jordbankordning, der kunne have løst mange af disse problemer.

Jeg var forleden dag til et møde i Landbrugsraadet, og da var der medlemmer af Land-